

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedy JUDr. Zdeňka Stibrala a soudců JUDr. Miroslava Stoklasu a JUDr. Ivy Hubáčkové ve věci

žalobce **Bc. J. K.**
bytem xxx
proti
žalované **České advokátní komoře, IČO: 66000777**
se sídlem v Praze 1, Národní 118/16

o zrušení rozhodnutí

k odvolání žalobce proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 6. května 2020,
č. j. 21 C 47/2020 – 8,

takto:

- I. Usnesení soudu I. stupně **se potvrzuje.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

Napadeným usnesením soud řízení zastavil a dále rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení a zároveň poskytl žalobci poučení, že může podat žalobu proti rozhodnutí správního orgánu ve správním soudnictví k Městskému soudu v Praze do jednoho měsíce od právní moci usnesení o zastavení řízení.

Žalobce v řízení žádal zrušit rozhodnutí České advokátní komory, jímž byla žalobci zamítnuta žádost na určení právního zástupce podle § 18 odst. 2 zákona o advokacii.

Soud I. stupně věc posuzoval z hlediska toho, zda jsou splněny podmínky řízení, zejména pravomoc a věcná příslušnost soudu, dospěl k závěru, že tomu tak není. Věc spadá do pravomoci správního soudnictví, když v něm soudy rozhodují o žalobách proti rozhodnutí vydaných v oblasti veřejné správy, orgánem moci výkonné a dalšími správními orgány.

Proti tomuto usnesení podal žalobce včas odvolání, v němž zdůraznil, že se domáhá ochrany svých práv a rozhodnutí soudu I. stupně považuje za nesprávné. Navrhl, aby bylo v odvolacím řízení zrušeno.

Odvolací soud přezkoumal usnesení soudu I. stupně z podnětu podaného odvolání dle § 212, § 212a odst. 6 o. s. ř., aniž ve věci nařizoval jednání (§ 214 odst. 2 písm. c/o. s. ř.) a neshledal odvolání důvodným.

Soud I. stupně správně vystihl, že zde není dána pravomoc soudu tento spor projednat a rozhodnout v občanském soudním řízení, neboť nevychází z poměru soukromého práva. Dojde-li k situaci, kdy je nesprávně k soudu podán návrh ve věci správního soudnictví, není soud věcně příslušný k jejímu projednání a procesně je třeba takovou situaci řešit postupem dle § 104b odst. 1 o. s. ř., řízení zastavit a účastníka poučit o možnosti podat žalobu proti rozhodnutí správního orgánu ve správním soudnictví.

Tímto způsobem soud I. stupně postupoval. Správně aplikoval i ustanovení § 4 odst. 1 a § 7 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, dle nichž soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy, přičemž v řízení je věcně příslušný

Shodu s prvopisem potvrzuje M.L.

krajský soud. Otázku přezkumu rozhodnutí České advokátní komory o určení advokáta dle § 18 odst. 2 zákona o advokacii je dlouhodobě vyřešena judikaturou Nejvyššího správního soudu ČR (viz usnesení tohoto soudu sp. zn. 6 A 25/2002 i rozsudku na který odkázalo odůvodnění usnesení soudu I. stupně sp. zn. 6 Ads 19/2008 - 103) v nichž je jednoznačně uvedeno, že rozhodnutí o určení advokáta Českou advokátní komorou je rozhodnutím v oboru veřejné správy a podléhá přezkumu ve správním soudnictví. Nejvyšší správní soud vychází z toho, že rozhodnutí podle § 18 odst. 2 zákona o advokacii vydané žalovanou je fakticky rozhodnutím orgánu veřejné moci, byť žalovaná má postavení veřejnoprávní korporace.

Rozhodnutí soudu I. stupně je proto věcně správné a bylo proto včetně akcesorického výroku o nákladech řízení potvrzeno postupem dle § 219 o. s. ř.

Výrok o náhradě nákladů odvolacího řízení vyplývá z ustanovení § 142 odst. 1 o. s. ř. za použití § 224 odst. 1 o. s. ř., když žalované v této fázi žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat dovolání do dvou měsíců od doručení tohoto usnesení k Nejvyššímu soudu České republiky v Brně prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 1 za podmínek ustanovení § 237 o. s. ř.

Praha 15. září 2020

JUDr. Zdeněk Stíbrál v. r.
předseda senátu